

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อร. ๙๙/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อร. ๑/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายสยาม เมฆวัฒน์สกุล ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ที่ ๑
คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ ที่ ๒
เทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๓
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครราชสีมา คดีหมายเลขดำที่ ๘๘/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๖๙/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ตำแหน่งนิติกร ระดับ ๓ ต่อมาเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๖ ว เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ สังกัดสำนักปลัดเทศบาล สำนักงานเทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ มูลเหตุพิพาทคดีนี้เกิดจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาล และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ได้ออก...

ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ตามข้อ ๑๒ ของ ประกาศดังกล่าวได้กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลไว้ ๓ ประเภท คือ ตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือ บริหารระดับกลาง ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ และในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ มีมติเห็นชอบ ให้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาล และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ โดยเพิ่มเติมข้อความในข้อ ๑๒ (ง) กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติการ ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ โดยตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดไว้ซึ่งบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๕ จนถึงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ได้กำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และความรู้ความสามารถ ของตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ข และตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ข เหมือนกัน แตกต่างเพียงคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่กำหนดให้ตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ข ต้องได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ และประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ได้มีมติให้ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่งเพื่อให้สอดคล้องกับประกาศ คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๔๘) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยข้อ ๔ กำหนดให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๒ เดิม และแก้ไข ตำแหน่งพนักงานเทศบาลให้มี ๔ ประเภท คือ ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ตำแหน่งประเภท อำนวยการท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทวิชาการ และตำแหน่งประเภททั่วไป และข้อ ๗ กำหนดให้ เพิ่มเติมข้อ ๑๓/๒ (๕) ซึ่งกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป หรือประเภทวิชาชีพ ระดับ ๖

/หรือระดับ ๗...

หรือระดับ ๗ ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ให้จัดเข้าสู่ตำแหน่งประเภทตำแหน่งวิชาการ ระดับชำนาญการ โดยมีผลบังคับใช้วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ ให้ออกประกาศคณะกรรมการกลาง พนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงาน บุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยข้อ ๓ ของประกาศดังกล่าว กำหนดให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลแนบท้าย ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และ (ฉบับที่ ๕๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง ของพนักงานเทศบาลท้ายประกาศนี้แทน ซึ่งบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาล ท้ายประกาศนี้ในส่วนของตำแหน่งประเภทวิชาการ กำหนดให้ตำแหน่งประเภทวิชาการ วิชาชีพเฉพาะนิติการ ระดับชำนาญการ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบล บำเหน็จณรงค์ ที่ ๒๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ให้พนักงานเทศบาลได้รับ เงินประจำตำแหน่ง จำนวน ๑๑ ราย (ที่ถูกคือ ๑๒ ราย) ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบแล้วปรากฏว่าไม่มีรายชื่อ ของผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าฝ่ายอำนวยการขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งหัวหน้า ฝ่ายอำนวยการได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงรายละเอียดพร้อมทั้งแจ้งคำสั่ง เทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๒๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขออนุมัติ เงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือหารือไปยัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หลังจากนั้นได้มีหนังสือ ที่ ขย ๕๓๔๐๑/๙๐๙ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ว่าตำแหน่งนิติกรที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่ง จะต้องดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ได้แก่ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับ ๗ หรือ ชำนาญการขึ้นไป และต้องเป็นผู้มีวุฒิ การศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง และได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศกำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท

/ต่างจาก...

ต่างจากผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ที่ไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เป็นการออกกฎโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับมีการจัดให้ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปหรือประเภทวิชาชีพเฉพาะ ระดับ ๖ หรือระดับ ๗ ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ เข้าสู่ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ปัจจุบันจึงไม่มีข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๓ ถึงระดับ ๕ หรือระดับ ๖ ว ๗ ว ๗ วช ๘ ว ๘ วช ๙ วช ๙ ชช หรือประเภทวิชาชีพเฉพาะ คงมีเพียงตำแหน่งนิติกร ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ และเชี่ยวชาญ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมายมาถือปฏิบัติ โดยมีคำสั่งว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียหายจากการไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงวันฟ้องคดี (วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐) เป็นเงินจำนวน ๕๐,๐๑๖ บาท และดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงินดังกล่าว เป็นเงินจำนวน ๓,๗๕๑ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๕๓,๗๖๗ บาท และค่าจ้างที่ปรึกษากฎหมายจำนวน ๕,๐๐๐ บาท ค่าถ่ายเอกสาร ค่าเครื่องเขียน ค่าพาหนะ และอื่นๆ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๖๔,๒๕๓ บาท (ที่ถูกคือ ๖๓,๗๖๗ บาท) จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี กรณีนี้เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกถอนมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๗ และมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และประกาศที่กำหนดให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพิกถอนมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๑ วรรคสอง ที่เพิ่มเติมความในข้อ ๑๒ (ง) โดยกำหนดให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่งนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

/๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงวันฟ้องคดี (วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐) จำนวน ๕๐,๐๑๖ บาท และดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว จำนวน ๓,๗๕๑ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๕๓,๗๖๗ บาท และนับแต่วันถัดจากวันฟ้องคดีจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้เงินจากการกระทำละเมิด จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี

๖. กำหนดให้มีเงื่อนไขอย่างใดๆ ตามความเป็นธรรมแห่งกรณี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องเฉพาะข้อหาที่หนึ่ง ที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามคำขอที่ ๑ คำขอที่ ๒ และคำขอที่ ๕ เฉพาะที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้ค่าเสียหายไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความอิสระในการบริหารงานบุคคลได้ตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่นโดยให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเองเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเองได้โดยตรง ซึ่งมาตรา ๒๔ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) คณะหนึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลแต่ละแห่งให้เป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ซึ่งมาตรา ๒๔ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๑๗ (๓) และ (๔) ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในการกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง และมีอำนาจกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ โดยกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลไว้ ๓ ประเภท ดังนี้ (๑) ตำแหน่งประเภททั่วไป (๒) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด (๓) ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด สำหรับตำแหน่งนิติกรเป็นตำแหน่งประเภททั่วไป มิใช่ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือประเภทบริหาร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๑ กำหนดว่า อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาล ให้นำกฎหมายว่าด้วย

/เงินเดือน...

เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนในตำแหน่งประเภทบริหาร และประเภทวิชาชีวะเฉพาะ (วช.) หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.) มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง โดยตำแหน่งวิชาชีวะเฉพาะ (วช.) ตั้งแต่ระดับ ๗ วช มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีวะเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยกำหนดตำแหน่งประเภทวิชาชีวะเฉพาะได้แก่ ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม โดยตำแหน่งประเภทวิชาชีวะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับ ๗ วช ขึ้นไป จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งโดยมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ ได้มีมติปรับปรุงเพิ่มเติมกำหนดให้ตำแหน่งสายงานนิติการเป็นตำแหน่งวิชาชีวะเฉพาะ โดยมีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีวะเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ และมีการแก้ไขมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้เป็นไปตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยพนักงานเทศบาลตำแหน่งนิติกรตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดตำแหน่งเป็นประเภทวิชาชีวะเฉพาะและมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน

สำหรับแนวคิดในการกำหนดให้สายงานนิติการได้รับเงินประจำตำแหน่งนั้น เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเห็นว่า สายงานนิติการเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้ง ณ ขณะนั้นถือว่าเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งสายงานนิติการเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีวะเฉพาะ แต่จะต้องมีประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยด้วย เนื่องจากเงื่อนไขในการเป็นตำแหน่งวิชาชีวะเฉพาะจะต้องมีองค์กรวิชาชีวะกำกับดูแลการประพฤติและปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม ซึ่งผู้ที่สำเร็จประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยก็จะมีสภานิติบัณฑิตไทยซึ่งถือว่าเป็นองค์กรตามกฎหมายทำหน้าที่ตรวจสอบกลั่นกรองและรับรองการประกอบวิชาชีวะดังกล่าว จึงสอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีวะเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ประกอบกับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นคุณวุฒิที่ได้รับการยอมรับมากในวงการนักกฎหมาย อีกทั้งภาคเอกชนหรือบางหน่วยงานยังให้เงินเดือนหรือค่าจ้างสูงกว่าผู้ที่จบปริญญาตรีอย่างเดียว

/จึงเป็น...

จึงเป็นเหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดให้ตำแหน่งนิติกรระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เป็นตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะและมีสิทธิรับเงินประจำตำแหน่ง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระบบจำแนกตำแหน่งจากระบบซีเป็นระบบแท่ง และได้มีการจัดพนักงานเทศบาลเข้าสู่ระบบประเภทตำแหน่งแล้วเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ แนวทางในการได้รับเงินประจำตำแหน่งโดยหลักการแล้วไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขแต่อย่างใด เพียงแต่ได้มีการกำหนดตำแหน่งเพิ่มเติมเข้ามาสำหรับตำแหน่งที่จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ทั้งนี้ เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยในระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษได้มีการกำหนดให้สายงานนิติการ (นิติกร) ที่เป็นวิชาชีพเฉพาะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง โดยประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๗ ยังมีผลบังคับใช้อยู่ และได้มีมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งชักซ้อมความเข้าใจในกรณีดังกล่าว เมื่อมีการเข้าสู่ระบบแท่งแล้ว ตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว และนิติกร ระดับ ๗ วช (เดิม) ได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นประเภทวิชาการตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งกำหนดให้พนักงานเทศบาลตำแหน่งประเภททั่วไปหรือวิชาชีพระดับ ๖ หรือระดับ ๗ ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ให้จัดเข้าสู่ประเภทตำแหน่งวิชาการ ระดับชำนาญการ สำหรับตำแหน่งวิชาชีพเดิม (๗ วช) การได้รับเงินประจำตำแหน่งเป็นไปตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยสายงานนิติการจะได้รับเงินประจำตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการและต้องได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยด้วย กรณีนิติกรชำนาญการจะได้รับเงินประจำตำแหน่งจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ประกอบกับมติ ก.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ กำหนดแนวทางปฏิบัติการดำเนินการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบแท่ง โดยได้กำหนดแนวทางการได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ (ซึ่งเดิมดำรงตำแหน่งในระดับ ๖ สายงานวิชาชีพ) กล่าวคือ ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการหรือเทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี และต้องผ่านการประเมินคุณสมบัติและผลงานจากส่วนราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ สำหรับใช้ในการประเมินเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ (วิชาชีพเฉพาะ) เดิม ดังนั้น สำหรับตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ ที่จะได้รับเงินประจำ

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งจึงต้องได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเช่นเดียวกับนิติกร ๗ วช เดิม ทั้งนี้ สอดคล้องและเป็นมาตรฐานเดียวกับข้าราชการพลเรือนเมื่อครั้งมีการปรับระบบจำแนกตำแหน่ง เป็นระบบแห่งและมีการรวมระดับ ๖ และระดับ ๗ เป็นระดับเดียวกัน คือ ระดับชำนาญการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า การออกประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ เทศบาลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จะมี คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) เป็นผู้จัดทำและส่งร่างประกาศ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการบริหารงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลเพื่อให้ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลแต่ละจังหวัดนำร่างประกาศดังกล่าวไปประกาศใช้บังคับกับการ บริหารงานบุคคลของเทศบาลภายในจังหวัดของตนเอง ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดชัยภูมิได้ให้ความเห็นชอบออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ใช้บังคับ ต่อมา คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลได้จัดทำร่างประกาศหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขในการบริหารงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลแต่ละจังหวัดนำร่างประกาศเข้าที่ประชุม เพื่อให้ความเห็นชอบในการประกาศใช้ ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิได้มีมติ เห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ ให้มีการปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ ตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ เทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ดังนี้ ข้อ ๑ ให้เพิ่มเติมความในข้อ ๑๒ ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (ง) แห่งประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ เทศบาล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ดังนี้ “(ง) ตำแหน่งในสายงานนิติกร ซึ่งเป็นตำแหน่ง ที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่น ปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ” ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ขออนุมัติเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ โดยอ้างว่าประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ กำหนดให้ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ได้แก่ ตำแหน่งระดับ ๗ ขึ้นไป ซึ่งไม่มีตำแหน่งที่

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีดำรงอยู่ นอกจากตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ได้แก่ ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป ซึ่งมีตำแหน่งในสายงานนิติการรวมอยู่ด้วย แต่กรณีของผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับ ๗ จึงไม่อยู่ในตำแหน่งที่เป็นวิชาชีพเฉพาะที่จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามคำฟ้อง อีกทั้งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ โดยเพิ่มเติมให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการ ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หน้าที่ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และความรู้ความสามารถของตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว กับตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ วช เหมือนกัน แตกต่างเพียงคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่กำหนดให้ตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ วช ต้องได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เมื่อไม่มีกำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีขอเลื่อนระดับจากนิติกร ระดับ ๖ ว เป็นนิติกร ระดับ ๗ ว เป็นการดำเนินการของผู้ฟ้องคดีเองทั้งสิ้น การดำเนินการของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลของเทศบาล การกล่าวอ้างว่ามาตรฐานการปฏิบัติงานของนิติกร ระดับ ๗ ว กับนิติกร ระดับ ๗ วช เหมือนกัน ผู้ฟ้องคดีย่อมกล่าวอ้างได้ด้วยเหตุผลของลักษณะสายงานนิติการ แต่การที่ผู้ฟ้องคดีไม่มีวุฒิปประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ซึ่งภายหลังจากที่มีการนำระบบการจำแนกตำแหน่งมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยข้อ ๓ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลแนบท้ายประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และ (ฉบับที่ ๕๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลท้ายประกาศนี้แทน ซึ่งตามบัญชีแนบท้ายประกาศดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว มิใช่นิติกร ระดับ ๗ วช แม้ว่าหน้าที่ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ปฏิบัติและความรู้ความสามารถของตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว กับตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ วช เหมือนกัน แตกต่างเพียงคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่กำหนดให้ตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ วช ต้องได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้วุฒิปประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย จึงไม่อาจได้รับเงินประจำตำแหน่งได้ตามบัญชีอัตรา

/เงินประจำ...

เงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลท้ายประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ชย ๕๓๔๐๑/๖๗๐ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ขอรื้อการได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการในสายงานวิชาชีพเฉพาะนิติการ และจังหวัดชัยภูมิได้ตอบข้อหารือสรุปได้ว่า เคยมีการตอบข้อหารือในประเด็นที่เป็นลักษณะเดียวกันแล้วตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/๙๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ข้อ ๑.๑ กรณีตำแหน่งนิติกร “ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะนิติการต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ตามประกาศ ก.จ. เรื่อง กำหนดตำแหน่งข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๗” ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนิติกร จะต้องมีความคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย จึงจะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะได้ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ดำเนินการเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะสายงานนิติการ ในระดับชำนาญการ ตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับวุฒิประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งที่เป็นตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ เพียงแต่กล่าวอ้างถึงมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรว่ามีการกำหนดคุณสมบัติและมาตรฐานกำหนดตำแหน่งเหมือนกัน แตกต่างเพียงว่าผู้มีสิทธิเป็นนิติกรที่เป็นวิชาชีพเฉพาะจะต้องได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย อันเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมและเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น และสร้างภาระกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งเหตุผลของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เดิมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลแบบระบบจำแนกตำแหน่ง (ระบบซี) ตามประกาศที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ต่อมา เทศบาลมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลใหม่เป็นระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแท่ง) แทนระบบเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ออกประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล

/เรื่อง มาตรฐาน...

เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ โดยข้อ ๓ กำหนดให้ยกเลิกความในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ของประกาศ คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐาน ของตำแหน่ง ฉบับลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล ออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้ (๑) ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น (๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ท้องถิ่น (๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ และ (๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป และออกประกาศ คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานกำหนด ตำแหน่งพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งพนักงาน ส่วนท้องถิ่น จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ กำหนดตำแหน่งพนักงาน เทศบาลให้มี ๔ ประเภท คือ (๑) ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ได้แก่ ตำแหน่งปลัดเทศบาล และรองปลัดเทศบาล หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ตามที่คณะกรรมการกลางพนักงาน เทศบาลกำหนด (๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน ระดับฝ่าย ระดับส่วน ระดับกอง ระดับสำนักในเทศบาล หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด (๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่ง ที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตามมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางพนักงาน เทศบาลกำหนด เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น และ (๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่ง ที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น และตำแหน่ง ประเภทวิชาการ ตามมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนดเพื่อปฏิบัติงาน ในตำแหน่งนั้น โดยตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นและตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น แบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ส่วนตำแหน่งประเภทวิชาการ แบ่งเป็น ๔ ระดับ คือ ระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ และระดับเชี่ยวชาญ และตำแหน่งประเภททั่วไป แบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงาน และระดับ อาวุโส ซึ่งตามข้อ ๑๓/๒ (๕) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปหรือประเภทวิชาชีพ ระดับ ๖ หรือระดับ ๗ ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ให้จัดเข้าสู่ประเภทตำแหน่งวิชาการ ระดับชำนาญการ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ว ซึ่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งเดิม เป็นตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับ ๗ ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับการ จัดให้เข้าสู่ประเภทตำแหน่งวิชาการ ระดับชำนาญการ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดชัยภูมิที่มีการแก้ไขในตำแหน่งนิติกร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙

/โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๖๒๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลเดิม และให้ใช้บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลท้ายประกาศนี้แทน โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิลฉบับนี้ มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา) ให้ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ รวมถึงวิชาชีพเฉพาะนิติกร ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งนิติกรชำนาญการ เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ หรือไม่ เห็นว่า ก่อนจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารงานบุคคลให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติกร ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะและมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ๓,๕๐๐ บาท ต่อเดือน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะเพิ่มเติมในสายงานนิติกร โดยกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท

/ต่างจาก...

ต่างจากผู้ที่ยังดำรงตำแหน่งนิติกรระดับ ๗ ที่ไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๔ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๑๗ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในการกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง และมีอำนาจกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องนำไปกำหนดเป็นหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาลต่อไป ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ โดยการพิจารณากำหนดตำแหน่งนิติกรได้พิจารณาเห็นว่าเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในตำแหน่งนิติกรซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อเทศบาลในปัจจุบัน โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการร่างหรือแก้ไขเพิ่มเติมเทศบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ นิติกรรม การพิจารณาตีความวินิจฉัยปัญหากฎหมาย การดำเนินการทางคดี การพิจารณาตอบข้อหารือและการให้คำปรึกษาปัญหาข้อกฎหมาย และการปฏิบัติทางกฎหมาย แก่นายกเทศมนตรี การสอบสวน การตรวจ การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยพนักงานเทศบาล การให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ในระดับต่างๆ เป็นต้น ซึ่งลักษณะงานดังกล่าวเป็นงานที่จะส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตเทศบาล จึงเห็นสมควรกำหนดให้ตำแหน่งนิติกรได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ส่วนตำแหน่งนิติกรไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ว.) เพื่อเป็นแรงจูงใจบุคคลให้เข้าสู่ตำแหน่งนิติกรของเทศบาล และเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรอยู่ในเทศบาลแล้ว ตามที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติกร ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ที่ยังดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ และตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการครู แล้วแต่กรณี

/มาใช้บังคับ...

มาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนในตำแหน่งประเภทบริหาร และประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.) มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง โดยตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ (วช.) ตั้งแต่ระดับ ๗ วช มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน ดังนั้น พนักงานเทศบาลตำแหน่งนิติกรตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดตำแหน่งเป็นประเภทวิชาชีพเฉพาะ จึงมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑ ให้เพิ่มเติมความในข้อ ๑๒ “(ง) ตำแหน่งในสายงานนิติกร ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติ โดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ” ทำให้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง กรณีจึงเป็นการกำหนดมาตรฐานและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว และระดับ ๗ วช ซึ่งเป็นตำแหน่งคนละประเภทกัน (ประเภททั่วไปกับประเภทวิชาชีพเฉพาะ) ให้แตกต่างกัน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ (๓) ประกอบมาตรา ๒๔ วรรคเจ็ด และมาตรา ๑๓ (๑) ประกอบมาตรา ๒๓ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ต่างจากผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว ที่ไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เป็นหลักเกณฑ์ที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป จึงเป็นกฎที่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ได้เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมหรือสร้างภาระตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีรับราชการครั้งแรกตำแหน่งนิติกร ระดับ ๓ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมาเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ ผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ปรากฏว่าได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งในสายงานนิติกรซึ่งเป็นตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะตามหลักเกณฑ์ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และ

/เงื่อนไข...

เงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะในสายงานนิติการในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท และเมื่อมีการเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลเป็นระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแห่ง) มีการเปลี่ยนแปลงประเภทตำแหน่งประเภททั่วไปสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ โดยจัดเข้าสู่ประเภทตำแหน่งวิชาการ และมีการยุบรวมระดับตำแหน่งตามสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ดังนี้ ระดับ ๓ - ๕ เป็นระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งประเภททั่วไป หรือประเภทวิชาชีพเฉพาะ ระดับ ๖ หรือระดับ ๗ (ระดับ ๖ ว ๗ ว ๗ วช) เป็นระดับชำนาญการ ระดับ ๘ ว ๘ วช เป็นระดับชำนาญการพิเศษ ทั้งนี้ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ เป็นการรวมระดับตำแหน่งในระบบซีที่มีทั้งตำแหน่งประเภททั่วไปซึ่งไม่มีเงินประจำตำแหน่ง (ระดับ ๖ ว ๗ ว) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะที่มีเงินประจำตำแหน่ง ๓,๕๐๐ บาท (ระดับ ๗ วช) เข้าด้วยกัน ดังนั้น เมื่อตำแหน่งนิติกรเป็นตำแหน่งในสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ และเดิมตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ มี ๒ ประเภท คือ ตำแหน่งประเภททั่วไป (๗ ว) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (๗ วช) เมื่อมีการปรับเข้าสู่ระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแห่ง) ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และนิติกร ระดับ ๗ วช (ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ) จึงถูกจัดเข้าอยู่ในตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ เช่นเดียวกัน ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ จึงมีทั้งผู้ที่ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภททั่วไป ซึ่งการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลเข้าสู่ระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแห่ง) ดังกล่าว ไม่ได้มีผลเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการกำหนดประเภทตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะและการได้รับเงินประจำตำแหน่งแต่อย่างใด กรณีจึงต้องถือว่า พนักงานเทศบาลเดิมที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ วช ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะและมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง เมื่อถูกจัดเข้าสู่ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ จึงยังคงเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะในสายงานนิติการและมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ส่วนพนักงานเทศบาลเดิมที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ว ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภททั่วไปและไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง เมื่อถูกจัดเข้าตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะนิติการเช่นเดิม กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ปัจจุบันไม่มีข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๓ ถึงระดับ ๕ หรือระดับ ๖ ว ๗ ว ๗ วช ๘ ว ๘ วช ๙ วช ๙ ชช หรือประเภทวิชาชีพเฉพาะ คงมีเพียงตำแหน่งนิติกร ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ และเชี่ยวชาญ นั้น เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงระบบจำแนกตำแหน่งจากระบบซีเป็นระบบแห่ง เป็นการเปลี่ยนแปลงการจำแนกตำแหน่งเท่านั้น แต่การกำหนดประเภทวิชาชีพเฉพาะยังคงใช้หลักการเดิม กล่าวคือ ระบบเดิมได้กำหนดให้ตำแหน่งใด

/ระดับใด...

ระดับใด ในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งยังคงเป็นไปตามที่กำหนดไว้เดิม มิใช่ว่าตำแหน่งนิติกรระดับชำนาญการ จะเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะทั้งหมด แต่จะต้องพิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งด้วย ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ดำรงตำแหน่งนิติกรชำนาญการ แต่เมื่อยังไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งในสายงานนิติการซึ่งเป็นตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ ตามหลักเกณฑ์ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ยังมีผลใช้บังคับอยู่ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งเทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๒๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่อง การให้พนักงานเทศบาลได้รับเงินประจำตำแหน่ง โดยไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดีให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องและให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในส่วนที่ชำระเกินจำนวน ๑๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์สรุปสาระสำคัญว่า ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติการ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการ ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เพิ่มเติมความในข้อ ๑๒ (ง) กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับ

/ประกาศนียบัตร...

ประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งนิติกร ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกรตั้งแต่ระดับ ๗ ที่ไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ากฎดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมหรือสร้างภาระให้แก่ผู้ฟ้องคดี และกฎดังกล่าวสิ้นผลบังคับไปแล้วทั้งโดยกฎหมาย และโดยปริยายเมื่อมีการจัดตำแหน่งเข้าสู่ระบบแท่ง การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่ากฎดังกล่าว ยังมีผลใช้บังคับอยู่และชอบด้วยกฎหมาย แล้วนำมาใช้ในการวินิจฉัยคดีพิพาทสิทธิในการรับ เงินประจำตำแหน่งนิติกรชำนาญการอันเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการในระบบแท่งของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และมี คำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินประจำตำแหน่งตามสิทธิต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก่อุทธรณ์สรุปสาระสำคัญของคดีว่า เดิมการบริหารงานบุคคล ของเทศบาลเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ก่อนจะมีการเปลี่ยนระบบบริหารงานบุคคล ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติกร ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญา ที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตร เนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ และมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ๓,๕๐๐ บาท ต่อเดือน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะ เพิ่มเติมในสายงานนิติกร โดยกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป ซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นตำแหน่งประเภท วิชาชีพเฉพาะ ซึ่งการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงาน บุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๔ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๑๗ (๓) และ (๔) ซึ่งได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในการกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่ง และมาตรฐานของตำแหน่ง และมีอำนาจกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและ

/วิธีการ...

วิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องนำไปกำหนดเป็นหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาลต่อไป ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ โดยการพิจารณากำหนดตำแหน่งนิติกร ได้พิจารณาเห็นว่าเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในตำแหน่งนิติกร ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อเทศบาลในปัจจุบัน โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการร่างหรือแก้ไขเพิ่มเติมเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ นิติกรรม การพิจารณาตีความวินิจฉัยปัญหากฎหมาย การดำเนินการทางคดี การพิจารณาตอบข้อหารือ และการให้คำปรึกษาปัญหาข้อกฎหมาย และการปฏิบัติทางกฎหมายแก่นายกเทศมนตรี การสอบสวน การตรวจ การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยพนักงานเทศบาล การให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ในระดับต่างๆ เป็นต้น ซึ่งลักษณะงานดังกล่าวเป็นงานที่จะส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตเทศบาล จึงเห็นสมควรกำหนดให้ตำแหน่งนิติกรได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพอเฉพาะ ส่วนตำแหน่งนิติกรไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เป็นตำแหน่งประเภทผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ว.) เพื่อเป็นแรงจูงใจบุคคลให้เข้าสู่ตำแหน่งนิติกรของเทศบาล และเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรอยู่ในเทศบาลแล้วตามที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพอเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติกร ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิต่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป ซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพอเฉพาะ และตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการครู แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนในตำแหน่งประเภทบริหาร และประเภทวิชาชีพอเฉพาะ (วช.) หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.) มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งโดยตำแหน่งวิชาชีพอเฉพาะ (วช.) ตั้งแต่ระดับ ๗ วช มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน ดังนั้น พนักงานเทศบาลตำแหน่งนิติกรตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดตำแหน่งเป็นประเภทวิชาชีพเฉพาะ จึงมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑ ให้เพิ่มเติมความในข้อ ๑๒ “(ง) ตำแหน่งในสายงานนิติการ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณสมบัติอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน อย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งในสายงาน นิติการ ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภท วิชาชีพเฉพาะ” ทำให้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง กรณีจึงเป็นการกำหนดมาตรฐานและ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว และระดับ ๗ วช ซึ่งเป็นตำแหน่งคนละ ประเภทกัน (ประเภททั่วไปกับประเภทวิชาชีพเฉพาะ) ให้แตกต่างกัน โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ (๓) ประกอบมาตรา ๒๔ วรรคเจ็ด และมาตรา ๑๓ (๑) ประกอบมาตรา ๒๓ วรรคหก แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับ ประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ มีสิทธิได้รับเงินประจำ ตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ต่างจากผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว ที่ไม่ได้รับ ประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย เป็นหลักเกณฑ์ที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป จึงเป็นกฎที่ขัดด้วย กฎหมาย ไม่ได้เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือสร้างภาระตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดีรับราชการครั้งแรกในตำแหน่งนิติกร ระดับ ๓ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมาเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ ผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ปรากฏว่าได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีคุณสมบัติการศึกษาตรงตาม คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งในสายงานนิติการซึ่งเป็นตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ ตามหลักเกณฑ์ของ ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภท วิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ประกอบกับ ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคลเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะในสายงานนิติการในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท และเมื่อมีการเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลเป็นระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแบ่ง) มีการเปลี่ยนแปลงประเภทตำแหน่งประเภททั่วไปสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ โดยจัดเข้าสู่ ประเภทตำแหน่งวิชาการ และมีการยุบรวมระดับตำแหน่งตามสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓

/กล่าวคือ...

กล่าวคือ ระดับ ๓ - ๕ เป็นระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งประเภททั่วไป หรือตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ระดับ ๖ หรือระดับ ๗ (ระดับ ๖ ว ๗ ว ๗ วช) เป็นระดับชำนาญการ ระดับ ๘ ว ๘ วช เป็นระดับชำนาญการพิเศษ ทั้งนี้ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ เป็นการรวมระดับตำแหน่งในระบบซีที่มีทั้งตำแหน่งประเภททั่วไปซึ่งไม่มีเงินประจำตำแหน่ง (ระดับ ๖ ว ๗ ว) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะที่มีเงินประจำตำแหน่ง ๓,๕๐๐ บาท (ระดับ ๗ วช) เข้าด้วยกัน ดังนั้น เมื่อตำแหน่งนิติกรเป็นตำแหน่งในสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ และเติมตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ มี ๒ ประเภท คือ ตำแหน่งประเภททั่วไป (๗ ว) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (๗ วช) เมื่อมีการปรับเข้าสู่ระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแท่ง) ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และนิติกร ระดับ ๗ วช (ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ) จึงถูกจัดเข้าอยู่ในตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ เช่นเดียวกัน ผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรระดับชำนาญการ จึงมีทั้งผู้ที่ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภททั่วไป ซึ่งการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลเข้าสู่ระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแท่ง) ดังกล่าว ไม่ได้มีผลเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการกำหนดประเภทตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะและการได้รับเงินประจำตำแหน่งแต่อย่างใด กรณีจึงต้องถือว่า พนักงานเทศบาลเดิมที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ วช ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะและมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง เมื่อถูกจัดเข้าสู่ตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ จึงยังคงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะในสายงานนิติกรและมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ส่วนพนักงานเทศบาลเดิมที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ว ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภททั่วไปและไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง เมื่อถูกจัดเข้าตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะนิติกรเช่นเดิม

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ปัจจุบันไม่มีข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๓ ถึงระดับ ๕ หรือระดับ ๖ ว ๗ ว ๗ วช ๘ ว ๘ วช ๙ วช ๙ ชช หรือประเภทวิชาชีพเฉพาะ คงมีเพียงตำแหน่งนิติกร ระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ และเชี่ยวชาญ ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิรับเงินประจำตำแหน่งแม้ว่าไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงระบบจำแนกตำแหน่งจากระบบซีเป็นระบบแท่ง เป็นการเปลี่ยนแปลงการจำแนกตำแหน่งเท่านั้น แต่การกำหนดประเภทวิชาชีพเฉพาะยังคงใช้หลักการเดิม กล่าวคือ ระบบเดิมได้กำหนดให้ตำแหน่งใดระดับใด ในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งยังคงเป็นไปตามที่กำหนดไว้เดิม มิใช่ว่าตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ จะเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะทั้งหมด แต่จะต้องพิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งด้วยการที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ชย ๕๓๔๐๑/๖๐๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ อ้างว่า มีสิทธิรับ

/เงินประจำ...

เงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการแม้ไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้หารือไปยังจังหวัดชัยภูมิแล้วได้รับแจ้งว่า ไม่เข้าหลักเกณฑ์ได้รับเงินประจำตำแหน่ง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ดำรงตำแหน่งนิติกรชำนาญการ แต่เมื่อยังไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งในสายงานนิติการซึ่งเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะตามหลักเกณฑ์ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ยังมีผลใช้บังคับอยู่ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งเทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๒๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การให้พนักงานเทศบาลได้รับเงินประจำตำแหน่งดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทนายความแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอถือเอาคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม พร้อมทั้งพยานหลักฐานที่เคยยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นไว้รวมทั้งเหตุผลในคำวินิจฉัยพิพากษาคดีของศาลปกครองชั้นต้น เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์นี้ด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความอิสระในการบริหารงานบุคคลได้ตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่นโดยให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น

/ของตนเอง...

ของตนเองเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเองได้โดยตรง ซึ่งมาตรา ๒๔ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) คณะหนึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลแต่ละแห่งให้เป็นไปโดยมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ซึ่งมาตรา ๒๔ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๑๗ (๓) และ (๔) ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจในการกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง และมีอำนาจกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ โดยกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลไว้ ๓ ประเภท ดังนี้ (๑) ตำแหน่งประเภททั่วไป (๒) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพอเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด (๓) ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด สำหรับตำแหน่งนิติกรเป็นตำแหน่งประเภททั่วไป มิใช่ตำแหน่งประเภทวิชาชีพอเฉพาะหรือประเภทบริหาร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๑ กำหนดว่า อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนในตำแหน่งประเภทบริหาร และประเภทวิชาชีพอเฉพาะ (วช.) หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.) มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง โดยตำแหน่งวิชาชีพอเฉพาะ (วช.) ตั้งแต่ระดับ ๗ วช มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพอเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยกำหนดตำแหน่งประเภทวิชาชีพอเฉพาะ ได้แก่ ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม โดยตำแหน่งประเภทวิชาชีพอเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับ ๗ วช ขึ้นไป จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งโดยมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ ได้มีมติปรับปรุงเพิ่มเติมกำหนดให้ตำแหน่งสายงานนิติกรเป็นตำแหน่งวิชาชีพอเฉพาะ โดยมีประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพอเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ และมีการแก้ไขมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้เป็นไปตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/โดยพนักงาน...

โดยพนักงานเทศบาลตำแหน่งนิติกรตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดตำแหน่งเป็นประเภทวิชาชีพเฉพาะและมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๑ กำหนดว่า ให้เพิ่มเติม ความในข้อ ๑๒ ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (ง) แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ดังนี้ “(ง) ตำแหน่งในสายงานนิติกร ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติ โดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒಿಯ่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ” ผู้ฟ้องคดีเป็น พนักงานเทศบาล สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ต่อมาเทศบาลมีการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดตำแหน่งพนักงานเทศบาลจากระบบจำแนก ตำแหน่ง (ระบบซี) เป็นระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแท่ง) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ออกประกาศ คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐาน ของตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ โดยข้อ ๓ กำหนดให้ยกเลิก ความในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไป เกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และกำหนด ตำแหน่งพนักงานเทศบาลออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้ (๑) ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น (๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น (๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ และ (๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ แก้ไขการกำหนดอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง พนักงานเทศบาลใหม่เป็นระบบแท่ง และให้เทศบาลแต่ละแห่งจัดพนักงานเทศบาลผู้ได้รับแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่ง ประเภท สายงาน ระดับ ตามตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งเดิมเข้าสู่ ประเภท ตำแหน่ง และระดับตำแหน่งตามประกาศฉบับใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลเดิม และให้ใช้บัญชีอัตรา

/เงินประจำ...

เงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลท้ายประกาศนี้แทน โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิฉบับนี้ มีการกำหนดบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา) ให้ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ รวมถึงวิชาชีพเฉพาะนิติการได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้จัดพนักงานเทศบาลของตนเข้าสู่ตำแหน่งใหม่ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการจัดตำแหน่งเข้าสู่ตำแหน่ง ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ในตำแหน่งนิติกร ตามคำสั่งเทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๒๒๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๒๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่อง การให้พนักงานเทศบาลได้รับเงินประจำตำแหน่ง จำนวน ๑๒ ราย โดยไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงหัวหน้าฝ่ายอำนวยการขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งหัวหน้าฝ่าย อำนวยการได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ชี้แจงรายละเอียดพร้อมทั้งแจ้งคำสั่งเทศบาล ตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๒๒๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขออนุมัติเงินประจำ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือ ที่ ขย ๕๓๔๐๑/๖๗๐ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ หรือการได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการในสายงานวิชาชีพเฉพาะ นิติการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับหนังสือตอบข้อหารือจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าเคยมีการตอบข้อหารือในประเด็นที่เป็นลักษณะเดียวกันมาแล้ว ตามหนังสือ สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๒๘ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/๙๘๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ สรุปความได้ว่า ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะนิติการต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ ตำแหน่งและได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ตามประกาศ ก.จ. เรื่อง กำหนดตำแหน่ง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งผลการหารือดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือ ที่ ขย ๕๓๔๐๑/๙๐๙ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้ง หนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ จึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาล ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษายกฟ้อง และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในส่วนที่ชำระเกินจำนวน ๑๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดมาเป็นคดีนี้

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ วิชาชีพเฉพาะนิติการ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด โดยมีประเด็นปัญหาที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งนิติกรชำนาญการ จำนวน ๓,๕๐๐ บาท ต่อเดือน ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติการ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการ ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ และประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๑ กำหนดว่า ให้เพิ่มเติมความในข้อ ๑๒ ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (ง) แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ดังนี้ “(ง) ตำแหน่งในสายงานนิติการ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติการ ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ” ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ข้อ ๒ กำหนดว่า ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ข้อ ๓ กำหนดว่า ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลแนบท้ายประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และ (ฉบับที่ ๕๗)

/พ.ศ. ๒๕๕๙...

พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลท้ายประกาศนี้แทน ซึ่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น บัญชี ๒ ข้อ ๓ กำหนดว่า ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ที่จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง จำนวน ๑๕ สายงาน ดังนี้ (๑) วิชาชีพเฉพาะกายภาพบำบัด (๒) วิชาชีพเฉพาะทันตแพทย์ (๓) วิชาชีพเฉพาะการพยาบาล (๔) วิชาชีพเฉพาะการแพทย์ (๕) วิชาชีพเฉพาะการสัตวแพทย์ (๖) วิชาชีพเฉพาะเภสัชกรรม (๗) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมเครื่องกล (๘) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมไฟฟ้า (๙) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมโยธา (๑๐) วิชาชีพเฉพาะสถาปัตยกรรม (๑๑) วิชาชีพเฉพาะรังสีการแพทย์ (๑๒) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมชลประทาน (๑๓) วิชาชีพเฉพาะวิทยาการคอมพิวเตอร์ (๑๔) วิชาชีพเฉพาะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (๑๕) วิชาชีพเฉพาะนิติการ (๑๖) วิชาชีพเฉพาะอื่น ๆ ตามที่ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. กำหนด กรณีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้อำนวยการตำแหน่งอยู่ในกลุ่มสายงาน (๑๕) วิชาชีพเฉพาะนิติการ ตามประกาศดังกล่าวหรือไม่ เห็นว่า แต่เดิมตำแหน่งพนักงานเทศบาลแบ่งเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ (๑) ตำแหน่งประเภททั่วไป (๒) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และ (๓) ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือระดับกลาง ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๒ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลแบบระบบจำแนกตำแหน่ง (ระบบซี) โดยผู้ฟ้องคดีรับราชการครั้งแรกเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งนิติกร ระดับ ๓ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ที่ ๕๔๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ต่อมาได้โอนย้ายมารับราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๒๕๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนระดับและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น (เลื่อนไหล) และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ตามคำสั่งเทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ซึ่งตามมาตราฐานกำหนดตำแหน่งเดิมเป็นตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับ ๗ ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ โดยผู้ฟ้องคดียังมีได้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากในงานวิชาชีพเฉพาะ (วช.) ตามข้อ ๑๒ (๒) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ปรากฏว่าได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีคุณสมบัติการศึกษาตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งในสายงานนิติการซึ่งเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ

/ตามหลักเกณฑ์...

ตามหลักเกณฑ์ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และยังไม่ผ่านหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการรับเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ดังนี้ ๑. ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการหรือเทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี และ ๒. ต้องผ่านการประเมินคุณสมบัติและผลงานจากส่วนราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้สำหรับใช้ในการประเมินเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ (วิชาชีพเฉพาะ) เดิม ดังปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๘ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลได้แจ้งให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลทุกแห่งนำหลักเกณฑ์ของ ก.พ. ดังกล่าวมาเทียบเคียงในการจ่ายเงินประจำตำแหน่งให้พนักงานส่วนท้องถิ่น ดังปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ และตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและวิธีการจ่ายเงินเดือน และประโยชน์ตอบแทนอื่น ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของพนักงานเทศบาลให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่กำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการครู แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนในตำแหน่งประเภทบริหาร และประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.) มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง โดยตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ (วช.) ตั้งแต่ระดับ ๗ วช มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตรา ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน ต่อมาเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๘ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้มีการเปลี่ยนโครงสร้างตำแหน่งและประเภทตำแหน่งพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อเข้าสู่ระบบแท่งแทนระบบเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ออกประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ โดยข้อ ๓ กำหนดให้ยกเลิกความในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง ฉบับลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้ (๑) ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น (๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น (๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ และ (๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป และออกประกาศ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งพนักงานส่วนท้องถิ่น จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลให้มี ๔ ประเภท คือ (๑) ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ได้แก่ ตำแหน่งปลัดเทศบาล และรองปลัดเทศบาล หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด (๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับฝ่าย ระดับส่วน ระดับกอง ระดับสำนักในเทศบาล หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด (๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตามมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนด เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น และ (๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่น ตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น และตำแหน่งประเภทวิชาการ ตามมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลกำหนดเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น โดยตำแหน่งประเภทบริหารท้องถิ่นและตำแหน่งประเภทอำนวยการท้องถิ่น แบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ส่วนตำแหน่งประเภทวิชาการ แบ่งเป็น ๔ ระดับ คือ ระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ และระดับเชี่ยวชาญ และตำแหน่งประเภททั่วไป แบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงาน และระดับอาวุโส ซึ่งตามข้อ ๑๓/๒ (๕) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปหรือประเภทวิชาชีพระดับ ๖ หรือระดับ ๗ ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ให้จัดเข้าสู่ประเภทตำแหน่งวิชาการ ระดับชำนาญการ โดยมีการยุบรวมระดับตำแหน่งตามสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ดังนี้ ระดับ ๓ - ๕ เป็นระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งประเภททั่วไป หรือประเภทวิชาชีพเฉพาะ ระดับ ๖ หรือระดับ ๗ (ระดับ ๖ ว ๗ ว ๗ วข) เป็นระดับชำนาญการ ระดับ ๘ ว ๘ วข เป็นระดับชำนาญการพิเศษ ทั้งนี้ ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ เป็นการรวมระดับตำแหน่งในระบบซีที่มีทั้งตำแหน่งประเภททั่วไป ซึ่งไม่มีเงินประจำตำแหน่ง (ระดับ ๖ ว ๗ ว) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะที่มีเงินประจำตำแหน่ง ๓,๕๐๐ บาท (ระดับ ๗ วข) เข้าด้วยกัน ดังนั้น เมื่อตำแหน่งนิติกรเป็นตำแหน่งในสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ และเดิมตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ มี ๒ ประเภท คือ ตำแหน่งประเภททั่วไป (๗ ว) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (๗ วข) เมื่อมีการปรับเข้าสู่ระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแท่ง) ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และนิติกร ระดับ ๗ วข (ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ) จึงถูกจัดเข้าอยู่ในตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับ

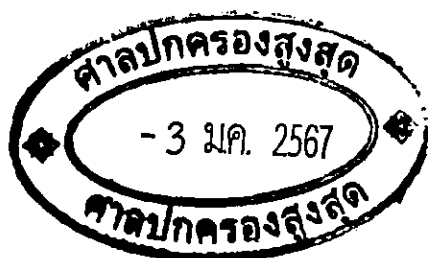
/ชำนาญการ...

ชำนาญการ เช่นเดียวกัน ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ จึงมีทั้งผู้ที่ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพนเฉพาะและประเภททั่วไป (เดิม) ซึ่งการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลเข้าสู่ระบบประเภทตำแหน่ง (ระบบแท่ง) ดังกล่าว ไม่ได้มีผลเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการกำหนดประเภทตำแหน่งวิชาชีพนเฉพาะและการได้รับเงินประจำตำแหน่งแต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ๗ ว ซึ่งตามมาตราฐานกำหนดตำแหน่งเดิมเป็นตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับ ๗ ของสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับการจัดให้เข้าสู่ประเภทตำแหน่งวิชาการ ระดับชำนาญการ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิที่มีการแก้ไขในตำแหน่งนิติกร ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๒๒๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งอยู่ในสายงานนิติกร ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ เงินเดือน ๒๓,๕๕๐ บาท โดยตำแหน่งประเภทวิชาการที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ต้องเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการในสายงานประเภทวิชาชีพนเฉพาะ (วช.) หรือระดับชำนาญการพิเศษหรือเชี่ยวชาญ ซึ่งผู้ที่ดำรงตำแหน่งนิติกรในสายงานนิติกรจะจัดเป็นตำแหน่งวิชาชีพนเฉพาะได้ก็ต่อเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ วช (เดิม) ก่อนเข้าสู่ระบบแท่ง ส่วนผู้ฟ้องคดีเคยดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภททั่วไปก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะเข้าสู่ระบบแท่ง แม้ตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีจะจัดอยู่สายงานประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ วช ซึ่งเป็นตำแหน่งวิชาชีพนเฉพาะ แต่ก็ยังเป็นเพียงเหตุผลในการกำหนดตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงานเป็นกลุ่มเดียวกันและระดับเดียวกันโดยประมาณเพื่อการปรับโครงสร้างตำแหน่งเข้าสู่ระบบแท่งเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีจึงยังคงดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการ (ตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ว ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภททั่วไปอยู่เช่นเดิม) มิใช่เป็นประเภทวิชาชีพนเฉพาะ (วช.) ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอยู่ในกลุ่มสายงานวิชาชีพนเฉพาะนิติกร กลุ่มสายงาน (๑๕) วิชาชีพนเฉพาะนิติกร และไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง เดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๕๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งเทศบาลตำบลบำเหน็จณรงค์ ที่ ๒๒๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การให้พนักงานเทศบาลได้รับเงินประจำตำแหน่ง โดยไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดีที่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งเป็นคำสั่งปฏิเสธไม่จ่ายเงินประจำตำแหน่งให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรณีจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

/สำหรับ...

สำหรับประเด็นปัญหาที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดว่า ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะ และประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติกร ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในเทศบาล จึงกำหนดให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เพิ่มเติมความในข้อ ๑๒ (ง) กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งนิติกร ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกรตั้งแต่ระดับ ๗ ที่ไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ากฎดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายและสิ้นผลบังคับไปแล้วทั้งโดยกฎหมายและโดยปริยายเมื่อมีการจัดตำแหน่งเข้าสู่ระบบแห่ง การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่ากฎดังกล่าวยังมีผลใช้บังคับอยู่และชอบด้วยกฎหมาย แล้วนำมาใช้ในการวินิจฉัยคดีพิจารณาสิทธิในการรับเงินประจำตำแหน่งนิติกรชำนาญการ อันเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการในระบบแห่ง จึงเป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ และในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ มีมติเห็นชอบให้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาล และได้ออกประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เพิ่มเติมความในข้อ ๑๒ (ง) กำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งนิติกร ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกรตั้งแต่ระดับ ๗ ที่ไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง เพื่อให้สอดคล้องกับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประกาศดังกล่าว โดยที่ประเด็นการกำหนดให้ตำแหน่งในสายงานนิติกร ตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปซึ่งได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งนิติกร ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งในสายงานนิติกรตั้งแต่ระดับ ๗ ที่ไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทย ไม่มีสิทธิได้รับ

/เงินประจำ...

เงินประจำตำแหน่ง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ นั้น ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ คบ. ๒๕๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในข้อหาว่าประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ไว้พิจารณาคดีจึงถึงที่สุด ตามมาตรา ๗๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีจึงไม่มีประเด็นปัญหาที่ศาลปกครองสูงสุดจะต้องวินิจฉัยถึงความชอบด้วยกฎหมายของประกาศฉบับดังกล่าวตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีอีก

ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในส่วนที่ชำระเกินจำนวน ๑๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายฉัตรชัย นิตภักดิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

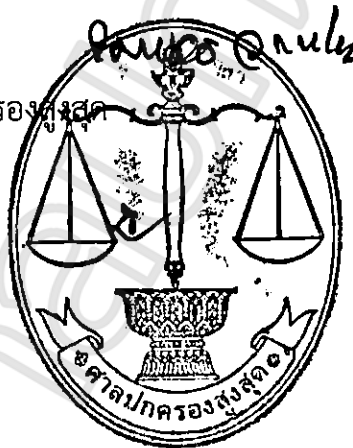
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมภพ ผ่องสว่าง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวชิระ ขอบแตง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

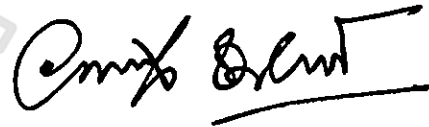
(Handwritten signature)

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อร. ๙๙/๒๕๖๔ หมายเลขแดงที่
๑๙. ๖ /๒๕๖๗ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายสมภพ ผ่องสว่าง ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
และนายฉัตรชัย นิติกักดิ์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ
และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจากนายสมภพ ผ่องสว่าง พ้นจากตำแหน่ง
ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง
และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และนายฉัตรชัย นิติกักดิ์ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑
วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้
เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิสрутพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด